

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה- story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

		Talmud Navigator												
ביצה-ביצה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בתוך הקן ומצא לפני הקן אסורין.													■	<
לימא מסייע ליה לרבי חנינא													ז	יא
רוב וקרוב - הלך אחר הרוב.		דאמר רבי חנינא:											■	ז
בדף.		אביי:											!	◊
בשני קנין זו למעלה מזו עסקינן. ולא מבעיא זמן בתחונה ולא זמן בעליונה, ומצא בתחונה ולא מצא בעליונה - דאסורין, דאמרינן: הנך אזלו לעלמא, והנך אשתרכובי אשתרכוב ונחות. אלא אפילו זמן בעליונה ולא זמן בתחונה, ובא ומצא בעליונה ולא מצא בתחונה - הנך נמי אסירי, דאמרינן: הנך אזלו לעלמא, והנך סרוכי סריך וסליקו.		רבא:											!	◊
ואם אין שם אלא הן הרי אלו מותרין.													■	<
היכי דמי?													^	יא
אילימא במפורחין													!	◊
איכא למימר: הנך אזלו לעלמא והני אחריני נינהו													ז	יא
אלא במדדין.													!	◊
אי דאיכא קן בתוך חמשים אמה - אדווי אדו, ואי דליכא קן בתוך חמשים אמה - פשיטא דמותרין													ז	יא
כל המדדה - אין מדדה יותר מחמשים אמה		דאמר מר עוקבא בר חמא:											■	ז
לעולם דאיכא קן בתוך חמשים אמה, וכגון דקיימא בקרן זוית. מהו דתימא: אדווי אדו, קא משמע לן: כל היכא דמדדה והדר חזי לקניה - מדדה, ואי לא - לא מדדה.													!	◊
אין נוטלים את העלי לקצב עליו בשר	בית שמאי:												■	■
מתירין.	בית הלל:												■	■
אין נותנין את העור לפני הדורסן, ולא יגביהנו, אלא אם כן יש עמו כזית בשר.	בית שמאי:												■	■
מתירין.	בית הלל:												■	■
ושוין שאם קצב עליו בשר - שאסור לטלטלו.	תנא:												■	◊
מחלוקת בעלי, אבל בתברא גרמי - דברי הכל מותר.	אביי:												■	◊
פשיטא, עלי תנן													ז	יא
מהו דתימא: הוא הדין דאפילו תברא גרמי נמי, והאי דקתני עלי - להודיעך כחן דבית הלל, דאפילו דבר שמלאכתו לאיסור נמי שרו, קא משמע לן.													!	◊
לא נצרכא אלא אפילו תברא גרמי חדתי. מהו דתימא: ממלך ולא תבר עלה, קא משמע לן.	איכא דאמרי, אמר אביי:												!	◊
ובית שמאי לא חיישי לאמלוכי?													ז	יא
אין מוליכין טבח וסכין אצל בהמה, ולא בהמה אצל טבח וסכין	והתניא, בית שמאי:												■	ז
מוליכין זה אצל זה.	בית הלל:												■	ז
אין מוליכין תבלין ומדוך אצל מדוכה, ולא מדוכה אצל תבלין ומדוך.	בית שמאי:												■	ז
מוליכין זה אצל זה	בית הלל:												■	ז
הכי השתא? בשלמא בהמה - אתי לאמלוכי, דאמר: נשבק האי בהמה כחושה, ומייתניא בהמה אחריתי דשמניה מינה. קדרה נמי אתי לאמלוכי, דאמר: נשבק האי קדרה דבעיא תבלין, ומייתניא אחריתי דלא בעיא תבלין. הכא מאי איכא למימר - ממלך ולא תבר? כיון דשחטה - לתבירא קיימא.													!	◊
אין נותנין את העור.	בית שמאי:												■	<
ושוין שמולחין עליו בשר לצלי.	תנא:												■	◊

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator																		
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
ביצה-ביצה		מימרא																		
	לא שנו אלא לצלי, אבל לקדרה - לא.		אביי:																	א.א.
	פשיטא, לצלי תנן																			א.א.
	הא קא משמע לן: דאפילו לצלי כעין קדרה אסור.																			א.א.
	אין מולחין את החלבים ואין מהפכין בהן.		תנו רבנן:																	א.א.
	שוטחן ברוח על גבי יתדות.		משום רבי יהושע אמרו:																	א.א.
	הלכה כרבי יהושע.		רב מתנה:																	א.א.
	אין הלכה כרבי יהושע.		איכא דאמרי, אמר רב מתנה:																	א.א.
	בשלמא למאן דאמר הלכה כרבי יהושע - אצטריך, סלקא דעתך אמינא: יחיד ורבים הלכה כרבים - קא משמע לן: הלכה כיוחד. אלא למאן דאמר אין הלכה, פשיטא יחיד ורבים הלכה כרבים																			א.א.
	מהו דתימא: מסתבר טעמיה דרבי יהושע, דאי לא שרית ליה ממנע ולא שחיט, קא משמע לן.																			א.א.
	ומאי שנא מעור לפני הדורסן?																			א.א.
	התם לא מוכחא מלתא, משום דחוי למזגא עליה. הכא אתי למימר: מאי טעמא שרו לי רבנן - כי היכי דלא לסרה, מה לי למשחינהו מה לי לממלחינהו.																			א.א.
	מולח אדם כמה חתיכות בשר בבת אחת, אף על פי שאינו צריך אלא לחתיכה אחת.		רב יהודה אמר שמואל:																	א.א.
	מערים ומלח גרמא גרמא.		רב אדא בר אהבה:																	א.א.
	אין מסלקין את התריסין ביום טוב		בית שמאי:																	א.א.
	מתירין אף להחזיר.		בית הלל:																	א.א.
	מאי תריסין?																			א.א.
	תריסי חנויות.		עולא:																	א.א.
	שלשה דברים התירו סופן משום תחלתן, ואלו הן: עור לפני הדורסן, ותריסי חנויות, וחזרת רטיה במקדש.		ואמר עולא:																	א.א.
	אף הפותח חביתו ומתחיל בעיסתו על גב הרגל, ואליבא דרבי יהודה		ורחבא אמר רבי יהודה:																	א.א.
	יגמור.		דאמר: [רבי יהודה]																	א.א.
	עור לפני הדורסן																			א.א.
	תנינא																			א.א.
	מהו דתימא: טעמיהו דבית הלל משום דחוי למזגא עלייהו, ואפילו מערב יום טוב נמי, קא משמע לן: התירו סופן משום תחלתן דיום טוב - אין, דערב יום טוב - לא.																			א.א.
	תריסי חנויות																			א.א.
	מתירין אף להחזיר		נמי תנינא: [בית הלל]																	א.א.
	מהו דתימא: טעמיהו דבית הלל משום דאין בנין בכלים ואין סתירה בכלים, ואפילו דבתים נמי, קא משמע לן: התירו סופן משום תחלתן דבר עבודה - אין, דלאו בר עבודה - לא.																			א.א.
	חזרת רטיה במקדש																			א.א.
	מהזירין רטיה במקדש אבל לא במדינה		נמי תנינא:																	א.א.
	מהו דתימא: טעמא מאי - משום דאין שבות במקדש, אפילו כהן דלאו בר עבודה הוא, קא משמע לן: התירו סופן משום תחלתן דבר עבודה - אין, דלאו בר עבודה - לא.																			א.א.
	פוחת את חביתו		[רחבא - רבי יהודה]																	א.א.
	הפוחת את חביתו ומתחיל בעיסתו על גב הרגל, רבי יהודה אומר: יגמור		נמי תנינא: [רבי יהודה]																	א.א.

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

ביצה-ביצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא יגמור	חכמים:				◊							א:
מהו דתימא: טומאת עם הארץ ברגל כטהרה שיויה רבנן, ואף על גב דלא התחיל נמי, קא משמע לן: התירו סופן משום תחלתן, התחיל - אין, לא התחיל - לא.					!							א:
ועולא מאי טעמא לא אמר הא?					◊							א:
בפלוגתא לא קא מיירי.					!							א:
הנך נמי פלוגתא נינהו					◊							א:
בית שמאי במקום בית הלל אינה משנה.					!							א:
מתניתין דלא כי האי תנא,											■	א:
מודים בית שמאי ובית הלל שמסלקין את התריסין ביום טוב, לא נחלקו אלא להחזיר.	דתניא, אמר רבי שמעון בן אלעזר:										■	א:
אין מחזירין	שבית שמאי אומרים:				◊	■	■	■			◊	א:
אף מחזירין.	בית הלל אומרים:				◊	■	■	■			◊	א:
במה דברים אמורים - בשיש להן ציר, אבל אין להן ציר - דברי הכל מותר.					■	■					◊	א:
במה דברים אמורים - בשאין להן ציר, אבל יש להן ציר - דברי הכל אסור	והתניא:				■	◊					◊	א:
בשיש להן ציר מן הצד - דברי הכל אסור, אין להן ציר כל עיקר - דברי הכל מותר, כי פליגי - בשיש להן ציר באמצע.	אביי:				!						◊	א:
גזרינן ציר באמצע אטו ציר מן הצד	מר סבר: [בית שמאי]				◊	■	!					יב.
לא גזרינן.	ומר סבר: [בית הלל]				◊	■	!					יב.